

Matthæus 24 og 25

Ugens vers

"For der skal fremstå falske kristus'er og falske profeter, og de skal gøre store tegn og undere for om muligt at føre selv de udvalgte vild" (*Matt 24,24*).

Introduktion

I Matthæus 24 og 25 åbenbarer Jesus vigtige sandheder omkring endetiden, og hvordan vi skal blive rede. Idet han betragtede den mere umiddelbare fremtid, så han den kommende ødelæggelse af Jerusalem, en tragedie af katastrofale dimensioner for hans folk. Men på en måde er disse kapitler også Kristi lære om de sidste tiders begivenheder.

I Kristi ord til sine disciple taler han nemlig også til sine efterfølgere i de generationer, der skulle følge, især til den sidste, som vil være i live, når han kommer igen. Heller ikke i dette kapitel tegner Jesus et rosenrødt billede. Krig, rygter om krig, epidemier, falske messiasser og forfølgelse vil blive både verdens og kirkens skæbne. Når vi ser tilbage i historien, er det forbavsende, hvor præcise Jesu forudsigelser har vist sig at være for os, der lever i dag. Vi kan derfor stole på opfyldelsen af de profetier, som endnu ikke er gået i opfyldelse.

Men Jesus ikke blot advarede os mod det, der skulle komme. I Mat-tæusevangeliet 25 fortalte han nogle lignelser, som vil forberede hans folk på Menneskesønnens komme. Det er sandt, at der vil komme vanskelige tider; men han vil forberede et folk til at møde ham, når han kommer igen.

Ugens tekster

- Matt 24,1-25
- Åb 13,11-17
- Matt 7,24-27
- Luk 21,20
- Matt 25,1-30

En stærk bekræftelse af profetierne

I de sidste dage før korset talte disciplene med Jesus på Oliebjerget. Forestil dig at høre Jesus sige, at templet skulle ødelægges. Ingen ved, hvad der nøjagtigt foregik i deres sind; men de spørgsmål, de bagefter stillede, antyder, at de sammenkædede templets ødelæggelse med "verdens ende" (Matt 24,3).

Matt 24,1-25

Hvilket hovedbudskab giver Jesus sine efterfølgere om de sidste tider?

Matt 24,1-25 gør det klart, at Kristus blandt andet er bekymret for de bedrag, der vil forvirre hans folk ned igennem tiden lige til verdens ende. Blandt disse bedrag vil der være falske profeter og falske kristus'er. Nogle vil påstå, at de repræsenterer Kristus (falske profeter), og nogle vil hævde, at de er Kristus. Og det frygtelige er, at mange vil tro dem.

Vi har oplevet en sørgelig, men stærk bekræftelse af Guds Ord. Ned igennem historien har mange bedragere sagt "Jeg er Kristus", og sådanne findes også i dag. Hvilken bemærkelsesværdig profeti! Vi, som lever i dag, har mulighed for at undersøge historiens mange århundreder og se profetiernes nøjagtighed på en måde, som de, der levede på Kristi tid, ikke var i stand til. Og vi bør ikke blive overrasket, hvis lignende bedrag kun vil tiltage i tiden op til den sidste krise.

Når vi tænker over, hvordan vores tro kan styrkes, er det også værd at lægge mærke til, hvordan Jesus beskrev verdens tilstand. Siden Kristi dage har mennesker på forskellige tidspunkter sat deres lid til ting, de håbede kunne fjerne eller i det mindste stærkt reducere menneskehedens lidelser og smerte. Enten det drejer sig om politiske bevægelser, teknologi, videnskab eller filosofi, har mennesker på et eller andet tidspunkt haft håb om, at det ville indvarsle et Utopia her på jorden. Men som historien på smertefuld måde gentagne gange har vist os, har disse håb altid vist sig at være grundløse. Verden i dag er nøjagtig sådan, som Jesus sagde, den ville være. Jesus ord, udtalt for næsten to tusind år siden, viser, hvor fejlslagne disse håb har været.

Til at tænke over

Læs Matt 24,25. Hvad kan vi lære fra denne tekst, der kan styrke os i vores tro?

Hold ud indtil enden

Matt 24,9
Åb 13,11-17

Hvilke paralleller er der mellem det, Jesus sagde i Matthæusevan-geliet, og det, han inspirerede Johannes til at skrive i Åbenbarings-bogen?

Kristi bekymring for sit folk i endetiden indbefatter et verdensom-spændende bedrag, der får nationer til at modarbejde den sande tro og påtvinge verden en falsk tilbedelse. De, som står fast, vil blive udsat for had, forfølgelse og til og med død.

Matt 24,13

Hvad er nøglen til at forblive tro og at blive frelst, selv midt under verdensomspændende modstand?

"Ingen andre end dem, der har styrket deres sind med Bibelens sandheder, vil kunne klare den sidste store kamp." (Ellen White, *Mod en bedre fremtid*, s. 481). Denne udtalelse betyder, at ingen, der styrker deres sind med bibelske sandheder, bliver ført vild af de sidste tiders bedrag. De må være grundfæstede i sandheden for den sidste tid, ellers vil bedrag overmande dem.

Matt 7,24-27

Hvad er grundlæggende afgørende for at forblive tro imod Gud?

Uanset hvor vigtigt det er at være intellektuelt grundfæstet i Guds Ord, er det ifølge Jesus ikke nok til at stå fast midt i de prøvelser, vi vil møde. Vi er også nødt til at gøre, hvad vi har lært; dvs. vi må adlyde sandheden, som den findes i Jesus. I lignelsen ovenover hørte begge husbyggere Jesu ord. Forskellen på dem, på at holde ud eller ikke holde ud, var efterlevelse af Jesu undervisning.

Til at
tænke over

Hvad afgør forskellen mellem at stå eller falde? Hvilken rolle spiller lydighed i at bevare den kristnes tro og udholdenhed i troen?

"Ødelæggelsens Vederstyggelighed"

I sin store tale om endens tid pegede Kristus på "Ødelæggelsens Vederstyggelighed" (Matt 24,15), som er et billede hentet fra Daniels Bog (Dan 9,27; 11,31; 12,11).

Gud kaldte noget en "vederstyggelighed", når det var en alvorlig overtrædelse af hans lov, som fx afgudsdyrkelse (5 Mos 27,15) eller umoralske seksuelle handlinger (3 Mos 18,22). "Ødelæggelsens Vederstyggelighed" indbefattede derfor en eller anden form for religiøst frafald.

Matt 24,15
Luk 21,20

Hvordan giver disse tekster os en bedre forståelse af, hvad Jesus talte om mht. "Ødelæggelsens Vederstyggelighed"?

Disse to tekster gør det klart, at Jesu forudsigelse i mere umiddelbar forstand indbefattede Jerusalems frygtelige ødelæggelse i år 70 e.Kr., da det hedenske Rom ødelagde ikke alene byen, men også det hellige tempel.

Men profetien har også en anden opfyldelse. Den umiddelbare opfyldelse ved Jerusalems ødelæggelse var et billede på, hvad der skulle ske i de sidste tider. "Kristus så i Jerusalem et symbol på verden, forhærdet i vantro og oprør og hastigt på vej mod Guds dom og gengældelse." (Ellen White, *Mod en bedre fremtid*, s. 20).

I Daniel 12,11 og 11,31 dukker udtrykket "ødelæggelsens vederstyggelighed" op i forbindelse med Romerrigets anden fase, pave-magten. Her blev der opstillet et alternativt system for forbindelse til Gud og frelse, et system, der forsøger at overtage, hvad Kristus har gjort for os, og hvad han gør for os i den himmelske helligdom.

Daniel 8, særligt vers 9-12, placerer disse begivenheder i deres historiske sammenhæng, der beskriver Rom i dets to faser. I den første ses det lille horns hastige horisontale vækst (Dan 8,9): dette er det hedenske Roms mægtige rige. I den anden fase (Dan 8,10-12) vokser det lille horn mod himlen, vertikalt. Det kaster nogle af stjernerne til jorden, dvs. det forfølger Guds folk, og det tager sig "magt helt op til fyrsten for hæren" (Dan 8,11), nemlig Jesus selv. Dette repræsenterer den pavelige fase, som opstod af Romerrigets kollaps, men stadig forbliver Rom, hvilket er grunden til, at det samme symbol, det lille horn, repræsenterer begge faser. Dommen i Daniel 7,9-10, eller at helligdommen kommer til sin ret eller renses i Dan 8,14, viser ligesom himmeltegnene i Matt 24,29 alle hen til Guds indgriben for at frelse sit folk i de sidste dage.

De ti brudepiger

Efter sin tale i Matthæus 24 om tegnene på sin genkomst, taler Jesus i Matthæus 25 om, hvordan man holder sig klar til hans komme.

Matt 25,1-13

Læs lignelsen om de ti brudepiger. Hvad siger Jesus, der hjælper os til at forstå, hvordan vi kan være beredt på hans genkomst?

Jesus begynder denne del af sin tale med at tale om ti brudepiger. At de kaldes piger (jomfruer, jf. tidligere dansk oversættelse) antyder, at de repræsenterer dem, der bekender sig til at være kristne. De står ikke på Satans side i striden. De sammenlignes med Himmeriget (Matt 25,1). Men til sidst sov de alle sammen (Matt 25,5). Kristus havde allerede opfordret dem til at våge (Matt 24,42), så de kunne være rede, når han kom.

Alle ti brudepiger havde lamper; alle gik ud for at møde brudgommen – de så alle frem til hans komme. Men der indtraf en forsinkelse, og alle ti faldt i søvn. Pludselig, midt om natten, blev de vækket. Brudgommen var på vej (Matt 25,1-6).

De tåbelige piger blev overrasket. De var ikke forberedt. Hvorfor? Teksten siger: "Vore lamper går ud" (Matt 25,8). Der var stadigvæk en blafrende flamme. De havde stadigvæk en lille smule olie, men ikke nok til at være rede til at møde Kristus.

Hvad er problemet?

Disse brudepiger repræsenterer kristne, som venter på Jesu genkomst, men kun har en overfladisk erfaring med ham. De har en smule olie, lidt af Helligåndens virke i deres liv; men det er kun en blafrende flamme; de var tilfredse med lidt, mens de havde brug for mere.

"Ånden virker på menneskenes hjerner, sådan som de selv ønsker og tillader det, og den søger at give dem et andet sind; men den klasse, som fremstilles ved de tåbelige brudepiger, har været tilfreds med en overfladisk påvirkning. De kender ikke Gud. De har ikke studeret hans karakter, de har ikke haft samfund med ham, derfor forstår de ikke, hvordan de skal stole på ham, hvordan de skal se og leve. Deres gudsdyrkelse udarter sig til at blive en formsag." (Ellen White, *Lys over hverdagen*, 2. bind, s. 229).

Til at tænke over

Hvordan kan vi lære at betragte os selv og forsikre os om, at vi ikke begår de samme fejltagelser? Hvis vi opdager, at vi gør det, hvordan kan vi da opnå en forandring?

At bruge sine talenter

Matt 25,14-30

Hvordan hjælper brugen af vores talenter os i forberedelsen til Jesu genkomst?

Jesus fortalte en anden og ny lignelse; men begge taler om at være rede til Jesu genkomst. Begge handler om dem, som var rede, og dem, som ikke var det. Og begge viser, hvordan nogle på grund af åndelig forsømmelighed risikerede evig fortabelse.

Talenter (Matt 25,15) kommer fra det græske ord *talenta* og er ligesom olien for de ti brudepiger et udtryk for Helligåndens virke. "Talenterne repræsenterer særlige Åndens gaver, som er givet sammen med alle vores naturlige evner." (*SDA Bible Commentary*, bind 5, s. 510).

Tjenerne i lignelsen var alle blevet betroet noget af ejerens formue. Læg mærke til, hvem det tilhørte (Matt 25,14); det var blevet betroet enhver i overensstemmelse med "hans evne" (Matt 25,15). De var som gaver givet i tillid; tjenerne var simpelthen forvaltere af noget, de ikke ejede, men var blevet ansvarlige for. Det er grunden til, at ejeren, da han vendte tilbage, gjorde "regnskab med dem" (Matt 25,19).

Åndelige gaver kommer fra Helligånden (se 1 Kor 12,1-11.28-31; Ef 4,11). Der er gode nyheder til den, der tror, at deres gave er den ringeste. Gaver får man, fordi der er en giver. Disse mennesker modtog altså deres gave, fordi de allerede havde fået den største gave, nemlig Helligånden selv.

Gaverne er allerede vores i Kristus; men hvorvidt vi rent faktisk overtager dem, afhænger af, om vi tager imod Helligånden og overgiver os til ham. På dette punkt begik den uproduktive tjener sin fejl. Han gjorde intet ud af gaven. Han satte ikke kræfterne ind på at gøre brug af den gave, han så nådigt var blevet givet. Derfor kaldte Jesus ham en "dårlig og doven" tjener (Matt 25,26), en meget stærk fordømmelse.

Jesus fortalte denne lignelse i tilknytning til profetier om de sidste dage og sin genkomst. På hvilken måde underviser han os dermed om betydningen af at anvende vores talenter for at være rede til hans komme?

Til at
tænke over

Til videre studium

"Manden, som fik den ene talent, 'gik hen og gravede et hul i jorden og gemte sin herres penge.' Det var den, der fik den mindste gave, der lod sit talent ligge ubenyttet. Heri ligger en advarsel til alle, der føler, at deres ringe evner undskylder dem for at tjene Kristus. Hvor gerne ville de ikke tage del, dersom de kunne udføre en eller anden stor gerning; men da de kun kan udføre små tjenester, mener de, at de ikke behøver at gøre noget. Men heri tager de fejl. Herren prøver menneskenes karakter ved at uddele sine gaver. Manden, der forsømte at benytte sin talent, viste, at han var en utro tjener. Dersom han havde fået fem talenter, ville han have gemt dem i jorden, nøjagtigt som han gjorde med den ene. Ved ikke at benytte det ene talent viste han, at han ringeagtede Himmelens gaver.

'Den, der er tro i det små, er også tro i det store' (*Luk 16,10*).

Betydningen af små ting bliver ofte undervurderet, fordi de er så små, men i virkeligheden spiller de en stor rolle i livets skole. Der er, når det kommer til stykket, ingen ubetydeligheder i kristenlivet. Vor karakters dannelse vil være udsat for mange farer, dersom vi undervurderer betydningen af små ting." (*Ellen White, Lys over hverdagen*, 2. bind, s. 166).

Spørgsmål til
drøftelse

1. Tænk over nogle af de livssyn og idealer, som mennesker har troet kunne bringe et Utopia på jorden. Hvori bestod de, og hvorfor har de alle slået fejl?
2. Hvorfor kan lydighed mod Gud styrke vores tro? Hvorfor er tro uden tilsvarende gerninger "død" (*Jak 2,26*)? Tænk over de prøvelser, der venter de troende, som "holder fast ved Guds bud" (*Åb 14,12*). Hvorfor er det vigtigt for os i dag at forberede os på det, som sker, når vi mindst venter det?
3. Tænk mere over de ti brudepiger. De handlede alle på samme måde; gør vi, der i det ydre synes så forskellige, i virkeligheden det samme? Hvordan kan jeg sikre mig mod selvbedrag og mod at være lige så tåbelig, som de var?
4. Hvad betyder det, at hvis det var muligt, ville "selv de udvalgte" føres vild? Hvem er de "udvalgte" (*Se Mat 24,31; Rom 8,33; Kol 3,12*)? Fortæller dette os noget om forførelsens natur og størrelse?

Aktiviteter og dialog

Guds Ord

- Hvad er ifølge Jesu profeti i Matt 24,3-14 det afgørende tegn på, at Jesu komme er nær?
- Kan du finde "spiritualistiske" versioner af Jesu komme i dag, som svarer til Jesu profeti i Matt 24,23-26?
 - Hvis du kan, nævn da nogle af dem.

Uddybende spørgsmål

- Krig og jordskælv og ulykker har der jo altid været.
 - Er der nogen egentlig forskel på nutidens tegn i naturen og den politiske verden og det, som mennesker altid har mødt?
 - Hvis der er, hvilke? Hvis ikke, hvad skal vi så lægge vægt på, når vi siger/tror, at enden er nær?
- Der har altid været mennesker, der troede, at verden var ved at gå under. Somme tider var de helt hen i skoven!
 - Drøft sammen, hvordan vi kan vurdere, når spekulationer eller teorier om de sidste tider er forføjede?
 - Hvad er fx nogle grundprincipper, som vi bør fastholde for at undgå at blive ledt vild af tåbelig eller irrelevant spekulation?
 - Hvilken plads har diverse konspirationsteorier i Guds plan for endens tid?

Ord og udtryk

- Ordet "Utopia" blev opfundet af den engelske politiker og forfatter Thomas Moore (1478-1535). Han skrev i 1516 en bog, han kaldte "Utopia", og som egentlig betyder "stedet, der ikke er der". Han var inspireret af beretninger om de "uskyldige" indfødte i den nye verden, Amerika, som jo netop var blevet opdaget.
- "Ødelæggelsens vederstyggelighed" er et udtryk brugt i Daniels Bog om det fordærv, som opsættes/etableres af den fjendtlige magt i Dan 9,27; 11,31; 12,11. I modsætning til, hvad mange tror, er dette udtryk ikke brugt i Daniel 8,13.
 - Adventister ser i Matt 24 en dobbeltprofeti, som på den ene side fortæller om Jerusalems ødelæggelse, på den anden om historiens gang ned mod Jesu komme og verdens ende. Udtrykket "ødelæggelsens vederstyggelighed" har derfor også en dobbeltbetydning.

Forstå det bedre

- I Matthæus 24 fortæller Jesus om fremtiden med en direkte henvisning til Daniel i vers 25, når han nævner "ødelæggelsens vederstyggelighed". Jesu brug af Daniels profetier er interessant.
 - Allerførst er Jesu citat fra Daniel hentet fra vers 27 i kapitel 9. Jesus fortæller her, at Daniels profeti i kapitel 9 omhandlede Romernes erobring af og ødelæggelse af Jerusalem.
 - Men Jesus har inden da i Matt 24,9-14 brugt en række udtryk fra Daniel til at beskrive kirkens udvikling gennem historien:
 - Frafald (vs. 10) svarer til et udtryk i Dan 8,12 og 13, der på dansk er gengivet med "forbryderisk/forbrydelse"
 - Lovløshed (vs. 12) svarer til Daniels omtale af den magt, som sætter sig for at ændre tider og lov (Dan 7,25), og som Paulus i 2 Thess 2,3 kalder "lovløshedens menneske" (jf. 1 Thess 2,7-8)
 - Enden eller endetiden (vs. 13) er omtalt af Daniel i fx 8,17.
 - Det er i lyset af dette mønster naturligt at knytte det, der sker ved afslutningen af de 2300 år i Dan 8,14 til forkyndelsen af evangeliet til hele verden (Matt 24,14).

NOTER
